

ОЙ ЗАЧУЛА МОЯ ДОЛЯ

«ОЙ ЗАЧУЛА МОЯ ДОЛЯ»

Обробка В. Косенка

Moderato *rit.* *a tempo*

Ой, за - чу - ла мо - я

mf *rit.* *p* *a tempo*

до - ля, що не бу - ти ме - ні

p.

cresc. *mf* *poco rit.*

до - ма, що не бу - ти ме - ні

cresc. *mf* *poco rit.* *p*

Для повторення **Un poco piu mosso**

до - ма.

rit. **p** **Tempo I** Для закінчення

БУ - ти // впа - сти.»

[1935.] Куїво

Ой зачула моя доля,
Що не бути мені дома. (2)

Бути мені у неволі —
У рекрутському наборі, (2)

У залізі, у закові
Молодому козакові. (2)

Скоро козак догадався,
По вулицях не шатався. (2)

По вулицях не шатався,
До дівчини заховався. (2)

До дівчини у комору —
На тихесеньку розмову. (2)

«Дівчинонько, моє серце,
Сховай мене під ряденце!» (2)

Дівчинонько, моя рибко,
Сховай мене, щоб не видко!» (2)

Лихі люди; як узнали —
Отаманові сказали. (2)

Як прибігло два десяцьких,
Дівці двері розламали. (2)

Таки парубка піймали,
Назад руки ізв'язали. (2)

Посадили у задочок,
А два сіло в передочок
Та повезли в городочок.

Один коні поганяє,
Другий парня доглядає. (2)

Та привезли в городочок,
Поставили у станочок,
Забрили його лобочок!

Платком шию зав'язали
Ще й солдатиком назвали. (2)

«Іди, парень, висипайся,
Та на муштру поспішайся». (2)

Скоро парень пробудився,
За головоньку вхопився. (2)

«Бідна моя головонька,
Що чужая сторононька —
Не рідная родинонька.

Лучче б було з грабелками,
Ніж тепера з шабельками. (2)

Лучче б було з сестрицями,
Ніж тепера з рушницями. (2)

Лучче б було плугом іти,
Ніж з панами говорити. (2)

Лучче б було воли пасти,
Ніж тепера з коня впасти». (2)